

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/176/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208544
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118208544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom J. práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov P. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., F. XX a G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., F. XX, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Y. o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 27P/194/2018 - 76 zo dňa 10.09.2019 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu otca.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena rozsahu výživného na mal. Y.. O výživnom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 27P/45/2015-31 zo dňa 17.06.2015. Návrh na zvýšenie výživného podala matka, ktorá má maloletú zverenú do osobnej starostlivosti tvrdiac, že na strane maloletej dcéry došlo od poslednej úpravy k podstatnej zmene pomerov na jej strane, ako aj na strane povinného rodiča.

II. Obsah rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „návrh otca na povinnosť informovať rodiča a návrh na zverenie mal. Y. D., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti otca z a m i e t a , m e n í rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k. 27 P 45/2015-31 zo dňa 17.6.2015 tak, že: z v y š ũ j e výživné zo strany otca pre mal. Y. D., nar. XX.X.XXXX zo sumy 80 Eur mesačne na sumu 130 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.9.2018 opakovane do budúcnosti, dlžné výživné za obdobie od 1.9.2018 do 31.8.2019 pre mal. Y. vo výške 600 Eur p o v o ľ u j e súd otcovi splácať v 100 Euro mesačných splátkach, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu, žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania“.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že o výživnom bolo naposledy rozhodnuté v roku 2015, kedy bolo zvýšené výživné na maloletú na sumu 80,- Eur mesačne zo strany otca. Maloletá v tom čase navštevovala 5.ročník základnej školy a obaja rodičia boli nezamestnaní. V súčasnej

dobe maloletá navštevuje 2.ročník V. T. v P., pričom ho začala navštevovať 01.09.2018. Poukazuje na základné výdavky, ktoré má so štúdiom, stravou na tejto strednej školy, náklady na cestovné MHD, náklady na uspokojovanie záľub a potrieb, ako je návšteva telocvične, kozmetičky, kaderničky. Pomery matky boli zistené súdom prvej inštancie tak, že táto ukončila pracovný pomer od 01.09.2019 z dôvodu zdravotných problémov, o čom súdu predložila listinný dôkaz. Od 11.04.2019 jej vznikol nárok na nemocenské. Za rok 2018 bol priemerný čistý mesačný príjem matky vo výške 551,98 Eur, vo februári 2019 597,98 Eur. Pomery na strane otca boli zistené súdom tak, že žije so svojou priateľkou, kúpil si byt na polovicu s priateľkou, náklady platí na polovicu s priateľkou, zamestnal sa od mája 2019 v spoločnosti Van Eupen Repair Czech, s. r. o., kde pracuje na pozícii expedícia - pomocná sila v rozsahu 40 hodín týždenne. Jeho priemerný čistý mesačný príjem je 15.000,- až 16 000,- Kč mesačne. V mesiaci máj 2019 bol jeho čistý mesačný príjem 8.076,- Kč, pričom do zamestnania nastúpil až 18.05.2019. V mesiaci jún 2019 jeho príjem bol tiež v rozpätí 14.000,- až 15.000,- Kč a v mesiaci júl 2019 vo výške 16.052,- Kč. Do februára 2019 pracoval v Nemecku na pozícii opatrovateľ, kde pracoval asi 4 roky, zarábala tam 1.200,- Eur každé 2 mesiace, teda priemerne zarábala 600,- Eur mesačne. V Nemecku pracoval na rôznych miestach, pričom mesiac bol v práci a mesiac mal následne voľno.

4. Na zistený skutočný stav veci prijíma právny názor, podľa ktorého od poslednej úpravy výživného uplynula doba viac ako štyroch rokov, čím došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej Y., ktorá pri poslednej úprave výživného navštevovala 5. ročník základnej školy a v súčasnej dobe je už v 2. ročníku bilingválneho gymnázia. Je nepochybné, že za uvedené obdobie sa maloletej Y. podstatným spôsobom navýšili výdavky spočívajúce v zakupovaní učebných pomôcok a školských potrieb, ale aj stravy, ošatenia, obuvi, hygienických potrieb, výdavkoch spojených so školskými aj mimoškolskými aktivitami. Všetky tieto zvýšené výdavky doposiaľ hradila matka sama, pretože otec sa podieľal na výžive maloletej len doposiaľ určeným výživným. Zároveň mal súd preukázané, že na strane otca došlo k zmene pomerov v tom, že pri poslednej úprave výživného nebol zamestnaný. V súčasnej dobe pracuje, jeho príjem je v rozpätí 15.000,- - 16.000,- Kč. S prihliadnutím na zvýšené výdavky maloletej, príjem, ktorý otec súdu preukázal, považoval navýšenie výživného zo strany otca pre maloletú Y. zo sumy 80,- Eur mesačne na sumu 130,- Eur mesačne za primeranú a takú, ktorú je schopný otec platiť. Súd navýšil výživné zo strany otca od 01.09.2018, to je od doby, kedy maloletá začala navštevovať gymnázium, pretože v tom čase súd videl podstatnú zmenu pomerov na strane maloletej. Takto vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2018 do 31.08.2019 vo výške 600,- Eur (t.j. 12 mesiacov x 50,- Eur), ktoré súd povolil otcovi splatiť v 100 Euro mesačných splátkach, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu. S prihliadnutím na preukázaný príjem na strane otca považoval súd za dôvodné určiť dlžné výživné v splátkach.

5. Poukázal na ustanovenia § 26, § 24 ods.5, § 62 ods.1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods.1, 2, § 78 ods.1, 3 Zákona o rodine.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej. Nesúhlasí s výškou stanoveného výživného. V odvolaní uviedol, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zvýšil výživné maximálne od sumy 80,- do 100,- Eur. Podľa jeho názoru súd posúdil aj náklady, ktoré má matka na výživu maloletej, ktoré nie sú opodstatnené, ako je kadernička, kozmetička, drogéria, špeciálny šampón, toner do tlačiarne, ktorý sa podľa matky kupuje každý mesiac, náklady na umelé nechty, racionálna strava, ktorá si vyžaduje zvýšené výživné. Ďalej namieta stanovené dlžné výživné vo výške 600,- Eur, pretože nemá žiaden dlh na výživnom. Zároveň uviedol, že podáva sťažnosť voči JUDr. F. a žiada, aby jej spis bol odobratý a daný inému sudcovi. Nie je pravda, že nemá otec zdravotné problémy, pretože je diabetik a pichá si inzulín. Má ďalšie náklady na lieky, to však súd nebral do úvahy.

8. Kolízny opatrovník podal písomné vyjadrenie k odvolaniu. Navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Poukázal na poukázanú podstatnú zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa aj povinného rodiča.

9. Matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm.d/,g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovel. Odvolateľ namieta správnosť záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k skutočnému stavu veci a následne prijatému právnomu záveru. Navrhuje zvýšiť výživné na sumu 80,- až 100,- Eur mesačne.

12. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného pre mal. Y. v zmysle § 78 ods.1 a § 121 CMP a to z hľadiska zmeny pomerov na strane rodiča povinného platiť výživné. O výške výživného rozhodoval podľa ustanovení § 62, § 75 Zákona o rodine. Skutkové závery ohľadne príjmov otca a z toho vyplývajúcich možnosti a schopnosti platiť výživné na maloleté dieťa obstoja čo znamená, že správne súd prvej inštancie stanovil výšku výživného zo strany otca pre maloletú dcéru.

13. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajú nasledujúce závery. Rodičia mal. Y. sú rozvedení. Osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka. Otec doposiaľ prispieval na výživu maloletej dcéry sumou 80,- Eur mesačne, posledná úprava výživného bola v roku 2015. Matka v čase podania návrhu považuje sumu 130,- Eur mesačne za dôvodnú na výživu maloletej dcéry. Pokiaľ ide o náklady na maloletú, preukázateľne sú to náklady, ktoré súvisia s bežným uspokojovaním potrieb, ako je ošatenie, obuv, náklady na čistiace prostriedky, drogériu, kozmetiku, náklady, ktoré súvisia so štúdiom na strednej škole, cestovné MHD, náklady, ktoré súvisia so zdravotnou starostlivosťou maloletej, náklady na voľno časové aktivity, náklady na záujmovú činnosť, náklady súvisiace so služkovou slávnosťou, náklady, ktoré sa vyskytujú sporadicky.

14. V čase pôvodnej úpravy výživného na sumu 80,- Eur bol otec nezamestnaný, bez príjmu, inú vyživovaciu povinnosť nemal. Mal. Y. bola žiačkou základnej školy. V súčasnosti je Y. študentkou strednej školy. Je staršia, má viac záujmov, záľub, školských, mimoškolských aktivít a zvýšené potreby na jej výživu sú nepopierateľné. Otec v súčasnosti je zamestnaný v spoločnosti Van W. E. N., s. r. o., kde pracuje na pozícii expedícia - pomocná sila v rozsahu 40 hodín týždenne. Jeho priemerný čistý mesačný príjem je 15.000,- až 16 000,- Kč mesačne. V mesiaci máj 2019 bol jeho čistý mesačný príjem 8.076 Kč, pričom do zamestnania nastúpil až 18.05.2019. V mesiaci jún 2019 jeho príjem bol tiež v rozpätí 14.000,- až 15.000,- Kč a v mesiaci júl 2019 vo výške 16.052,- Kč. Do februára 2019 pracoval v Nemecku na pozícii opatrovateľ, kde pracoval asi 4 roky, zarábala tam 1.200,- Eur každé 2 mesiace, teda priemerne zarábala 600,- Eur mesačne. V Nemecku pracoval na rôznych miestach, pričom mesiac bol v práci a mesiac mal následne voľno. Matka Y. zabezpečuje v čase pôvodnej úpravy, ako aj v súčasnosti starostlivosť o maloletú, aj keď osobná starostlivosť je znížená, keďže maloletá má 16 rokov. V čase pôvodnej úpravy bola rovnako nezamestnaná, v súčasnosti je nezamestnaná, pretože ukončila pracovný pomer dohodou z dôvodu zlého zdravotného stavu, o čom súdu predložila aj dôkaz. Táto okolnosť nakoniec nie je spochybňovaná.

15. Súd prvej inštancie správne porovnáva pomery v čase poslednej úpravy výživného, ktorá bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k 27P/45/2015-31 zo dňa 17.06.2015.

16. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

17. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 C.s.p. i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). C.s.p. v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“). Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča.

18. V prvom rade maloletá Y. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaná na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany oboch svojich rodičov. Vyživovacia povinnosť rodiča k nepľnoletému dieťaťu je daná *ex lége* a obvyklým spôsobom plnenia je stav, kedy dieťa žije v spoločnej domácnosti rodičov a výživné je plnené v naturálnej forme. Súd k stanoveniu konkrétnej výšky výživného pristupuje len v prípadoch potencionálneho ohrozenia oprávneného dieťaťa - ak nežijú rodičia spolu, došlo k rozpadu ich rodiny, prípadne k rozvodu manželstva a prípadne pokiaľ niektorý z rodičov svoju vyživovaciu povinnosť neplní. Zmyslom je teda zabezpečiť dieťaťu porovnateľné podmienky s tými aké by malo keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 650/15 zo dňa 16.12.2015.

19. Otec namieta rozsah stanoveného výživného vo vzťahu k zložke spotrebnej. Pre stanovenie výšky spotrebnej zložky sú rozhodujúce aktuálne potreby dieťaťa ako jeden z limitujúcich faktorov. Tu síce platí, že povinný rodič môže byť zaviazaný k uspokojeniu potrieb dieťaťa iba v takej miere, v akej to umožňujú jeho pomery, nemožno však naproti tomu uzavrieť, že by tieto potreby mali byť neobmedzené a kritérium pre stanovenie hornej hranice spotrebnej zložky predstavujú iba príjmy, možnosti a schopnosti rodiča. Pre potreby určenia výšky spotrebnej zložky výživného je treba zohľadniť iba odôvodnené potreby, teda také, ktoré slúžia k zabezpečeniu dieťaťa po stránke materiálnej, takže je tam najmä strava, bývanie, oblečenie, zdravotná a sociálna starostlivosť (štúdium, záujmová činnosť) a to v kvalite zodpovedajúcej životnej úrovni jeho rodičov.

20. Vychádzajúc z bodu 9. odôvodnenia súdu prvej inštancie, matka poukázala na výdaje dcéry, ktoré sú pravidelne mesačné, ako aj sporadické. Otec rozporuje výšku odôvodnených potrieb, v týchto však odvolací súd nevzhliadol neprímeranosť. Najväčším výdavkom je nákup oblečenia, obuvi a hygienických potrieb, kozmetiky a náklady na štúdium na strednej škole. V súvislosti so skúmaním odôvodnených potrieb oprávnenej je treba uviesť, nie všetky výdavky oprávnenej osoby, najmä pokiaľ ide o bežné a nevyhnutné výdavky, musia byť exaktne preukázané, najmä ak ide o skutočnosti všeobecne známe ako sú bežné výdaje na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, školské potreby. Pri kvantifikácii peňažného vyjadrenia objektívneho nárastu životných nákladov mal Y. odvolací súd nemieni bazírovať na striktnom vyčíslení jednotlivo vynakladaných výdavkoch. Pokiaľ ide o náklady ktoré otec spochybňuje a to sú náklady na kozmetiku, úpravu nechťov a návšteva fitness centra, tieto výdaje možné považovať za dôvodné v tom rozsahu, v akom sú schopní obidvaja rodičia uspokojovať potreby svojho dieťaťa. Nejde však o výdaje ktoré sú považované za neprímerané a neodôvodnené. Vo veku maloletej je primerané že má záujem cvičiť, stravovať sa racionálne a mať upravený vzhľad primerane jej veku. Výška stanoveného výživného uspokojí základné mesačné výdaje maloletej.

21. Maloletá žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá uhrádza všetky plnenia súvisiace s bývaním, chodom domácnosti, je preto spravodlivé, že na maloletú pripadá pomerná suma týchto nákladov súvisiacich s bývaním, chodom domácnosti. Navyše okrem toho je jej poskytovaná zo strany matky osobná starostlivosť a tieto plnenia materiálnej i nemateriálnej povahy je potrebné pričítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti. Možno predpokladať, že matka jej poskytuje bezplatne aj služby prania, žehlenia, varenia a pod.

22. Námiетка otca o nesprávne zistenom príjme, a následne o jeho schopnostiach a možnostiach platiť stanovené výživné súdom prvej inštancie neobstojí. Súd prvej inštancie správne na základe

aj jeho tvrdení správne vyhodnocuje zistené skutočnosti ohľadne jeho príjmu. Otec je v súčasnosti zamestnaný, pracuje na pozícii expedícia pomocnej sily a jeho priemerný príjem mesačne má byť vo výške 15.000,- až 16.000,- Kč. Pracuje pre spoločnosť X. W. E. N., s. r. o. Príjem otca je v inej mene, pričom súd stanovil platenie výživného v mene euro. Je potrebné uviesť, že otec pracoval predtým, ako sám uviedol v Nemecku, prácu ukončil z dôvodu, že ho to psychicky unavovalo, jeho priemerný mesačný príjem bol 600,- Eur mesačne, čiže porovnateľný ako príjem, ktorý dosahuje v súčasnosti u nového zamestnávateľa. Je potrebné uviesť, že od poslednej zmeny pomerov nastala zmena aj v rozsahu majetkových pomerov, keďže na strane otca pribudla nehnuteľnosť v režime podielového spoluvlastníctva s jeho priateľkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Nadobúdacou hodnotou tohto bytu bola suma 185.000,- Kč, pričom zaplatil polovicu kúpnej ceny. Spoluvlastníckym podielom k tejto nehnuteľnosti sa zvýšila jeho životná úroveň, ako aj jeho majetkové pomery oproti porovnaniu pomerov v čase pôvodnej úpravy. Ďalej je potrebné prihliadnuť na to, že otec žije s priateľkou v tomto byte. Priateľka ako spolu žijúca osoba sa podieľa na nákladoch za bývanie, stravu, čím sa znižujú oprávnené výdaje otca. Porovnávajúc tak pomery v čase pôvodného rozhodovania sa jeho príjem zvýšil oproti príjmu v čase pôvodného konania. Otec v čase pôvodnej úpravy bol nezamestnaný, poberal dávku v hmotnej núdzi a začal si robiť opatrovateľský kurz. Pri porovnaní pomerov v súčasnosti je zamestnaný, dosahuje príjem, mal príjem aj z predchádzajúceho zamestnania, ktoré ukončil sám, pričom je možné hľadať aj na určitú potencialitu príjmu, tak ako správne z nej súd vychádzal, že pokiaľ by zarábala len 600,- Eur mesačne predtým ako opatrovateľ v Rakúsku, je jeho príjem dostatočný preto, aby mohol platiť stanovené výživné. Pri terajšom príjme otca vo výške 15.000,- až 16.000,- Eur mesačne, vekovej kategórii oprávneného dieťaťa vo veku 16 rokov, s prihliadnutím na to, že otec nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, že na nákladoch spolubývania a nákladoch stravy sa s ním podieľa spolužijúca osoba, že podstatný výkon osobnej starostlivosti zabezpečuje matka je možné určiť výživné v rozsahu 22 % z jeho príjmu, čo v peňažnom vyjadrení zodpovedá sume 130,- Eur mesačného výživného

23. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako je jedlo, ošatenie, obuv a podobne, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, jeho kultúrne, rekreačné potreby a podobne. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

24. Súd pri rozhodovaní o výške výživného v období od 01.09.2018 do deklarovaneho príjmu od súčasného zamestnávateľa rozhodoval pri určení rozsahu výživného v súlade so zákonnými kritériami, kedy pri určení rozsahu výživného zoberal na zreteľ odôvodnené potreby, majetkové pomery oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, teda skúmal aké by mohli byť reálne možnosti otca ako povinnej osoby, vyhodnocoval jeho konanie v rozhodnom období vo vzťahu práve k možnosti dosahovania minimálne príjmu, ktorý má v súčasnosti. Samozrejme, že zákonodarca nestanovuje striktný spôsob výpočtu výživného a tak súdy musia v jednotlivých prípadoch vždy uvážiť všetky zákonom uvedené kritéria a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, rovnako tak zmyslu a účelu výživného (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 4239/12 zo dňa 10.06.2013). Zabezpečenie oprávnených potrieb dieťaťa však zostáva po rozpade rodiny, po rozvode základnou povinnosťou rodičov, k čomu musia vynakladať všetko úsilie a to aj na úkor svojich rýdzo vlastných záujmov. Nie je totiž možné, aby rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti žil vlastný život bez ohľadu celkom na rodičovské povinnosti a práve z tohto dôvodu zákon pri stanovení výživného umožňuje prihliadnuť nielen k súčasnej majetkovej situácii rodiča, ale aj k jeho majetkovej potencialite a v tejto súvislosti i k dôvodom, pre ktoré opustil zamestnanie a vyhodnotenie dôvodov, pre ktoré nedosahuje príjem, aký by dosahovať mohol.

25. Ďalšia námietka sa dotýka dlžného výživného. Dlžné výživné plní satisfakčnú funkciu, ktorou by malo byť mal. dieťa kompenzované za obdobie, počas ktorého bolo aj napriek dostatočným príjmovým pomerom povinného rodiča ukrátené na svojom práve podieľať sa na jeho životnej úrovni. Súd pristupuje v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) k možnosti povoliť splácať dlh ako k výnimočnému riešeniu. Stanovená splátka mesačného výživného vo výške 100,- Eur mesačne pri stanovení výživného vo výške 130,- Eur mesačne je vyššia vychádzajúc ale z objektívne existujúceho skutočného stavu veci. Odvolací súd zároveň nevzhliadol pri uplatnených výdavkov otca pochybnosti o ich skutočnej výške, považuje ich za primerané cenám

a potrebám dospelého človeka. Stanovený dlh na výživnom je súdom správne vo výške 600,- Eur (t.j. 12 mesiacov x 50,- Eur), a dôvodné je určiť dlžné výživné splácať v splátkach, výška splátky je primeraná. Náklady na odôvodnené potreby maloletej Y. sú pokryté bežným výživným a stanovenie splátky výživného neohrozí otcovi pokrytie jeho životných nákladov.

26. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok vo výrokoch o výživnom, dlžnom výživnom a trovách konania potvrdil postupom podľa § 387 C.s.p. ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

28. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta, resp. podáva sťažnosť na zákonnú sudkyňu L.. F. F.. Žiada spis prideliť inému sudcovi. V odvolaní neuvádza dôvody zaujatosti, pre ktoré by bolo možné posúdiť sťažnosť ako námietku zaujatosti. Odvolací súd vzhľadom k absencii dôvodov, pre ktoré by mala byť zaujatá zákonná sudkyňa podanie odvolateľa nepovažoval za námietku zaujatosti v súlade s ust. § 52 C.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).